

ТЕЛЕВИЗИОННА ЖУРНАЛИСТИКА: ИСТОРИЯ, СПЕЦИФИКА, РАЗВИТИЕ

За трите медии е писано много, но повечето специалисти са разглеждали развитието и спецификата само на една конкретна медия, а темата на дисертацията дава възможност както да се проследи пътят на всяка една електронна медия поотделно, така и взаимодействието ѝ в триумвирата – радио – телевизия – интернет.

Чрез изследването се прави както историческа, така и моментна снимка на явленията и процесите, които протичат в електронните медии от техническите изобретения, през формиращата се журналистика и нейните етапи, като се отчитат промените, които настъпват с навлизането на новите технологии.

Дисертацията е разработена в седем глави.

В първа глава „от ТЕЛЕГРАФА ДО КОМПЮТЪРА“ са разгледани технологичните предпоставки и поредицата от открития, довели да изобретяването на първообразите на всяко едно от трите средства за масова комуникация – радиото, телевизията и компютърът. В следващата - втора глава „РАЗВИТИЕ НА РАДИОТО КАТО МЕДИЯ“ е проследен пътят, който радиото преминава от налагането му като средство за масова комуникация до радиожурналистиката и установяването на нейните характерни специфики.

На този принцип са конструирани и глава трета и четвърта – „РАЗВИТИЕ НА ТЕЛЕВИЗИЯТА КАТО МЕДИЯ“ и „РАЗВИТИЕ НА ИНТЕРНЕТ КАТО МЕДИЯ“.

Глава пета „ОРГАНИЗАЦИОННИ И ПРОФЕСИОНАЛНИ МОДЕЛИ“ представя различните организационни модели, по които медиите са се развивали или се развиват в зависимост от социално – политическата и икономическата система на отделните държави.

На медийната грамотност и нуждата от нея в съвременното развитие на обществото е отделено специално внимание в глава шеста. Представени са основните принципи, на които почива медийната грамотност и възможностите на отделната личност да разбира и анализира посланията, така че да не бъде изцяло подвластна на манипулациите от страна на медиите.

„ДИГИТАЛНО РАЗВИТИЕ НА ЕЛЕКТРОННИТЕ МЕДИИ“ е последната глава от дисертационния труд, в която се очертават посоките на развитие на радиото и телевизията вследствие на тяхното дигитализиране. Очертани са и пътищата, по които

би могло в пъти нарастващите възможности на радиото и телевизията да бъдат догонени от качествено съдържание.

Един от най-важните изводи, които се налагат от разработката е че технологиите са изпреварили в усъвършенстването си медиите и потребностите на потребителите си и за да тръгнат едновременно да се развиват трябва да ги поизчакат, което на този етап изглежда невъзможно, но трябва да бъде осъзнато. Колкото и силно катализиращи да са процесите, които те произвеждат върху средствата за масова комуникация и професионалистите, работещи в тях, технологичният бум не може да доведе до толкова силна стимулация на интелектуалния потенциал на хората, така че те да достигнат бързото технологичното развитие. Заплахата пропастта между тях да се увеличава все повече и повече остава.

Смисълът и посоката на развитие на бъдещите медии е общественото, икономическото и технологичното развитие да вървят почти успоредно и двигателят на процесите не приоритетно да са технологиите, а човешкият елемент, обществото, така както е било досега.

И още нещо. Както и да се променят електронните медии и обществото, можем да бъдем сигурни в едно – че средствата за масова комуникация ще се опират на опита от миналото, за да се развиват в бъдеще. Това от своя страна ни дава увереност, че ако познаваме и работата над новите технологии, ние ще можем да си представим по-ясно новото, следващо средство за масова комуникация.